

Umetniška gimnazija – plesna smer

Modul A: balet

Posodobljeni učni načrt

SODOBNE PLESNE TEHNIKE

OBVEZNI PREDMET

210 ur

Posodobljeni učni načrt

SODOBNE PLESNE TEHNIKE

Obvezni predmet (210 ur)

Posodobljeni učni načrt so pripravili:

Predsednik predmetne skupine:

Matej Selan, prof., Konservatorij za glasbo in balet Ljubljana

Članice:

Petra Pikalo, prof., Srednja vzgojiteljska šola in gimnazija Ljubljana

Tanja Pavlič, prof., Konservatorij za glasbo in balet Ljubljana

Martina Kramer, prof., Konservatorij za glasbo in balet Maribor

Vodja in koordinator predmetnih skupin za balet, klasično podržko in repertoar, sodobne plesne tehnike in karakterne plesne:

Matej Selan, prof., Konservatorij za glasbo in balet Ljubljana

Vodja področne skupine za glasbeno šolstvo:

dr. Dimitrij Beuermann, Zavod RS za šolstvo

Recenzenta:

doc. dr. Uršula Teržan, Univerza v Ljubljani, Akademija za gledališče radio, film in televizijo

Mojca Ussar, prof., Konservatorij za glasbo in balet Ljubljana

Izdala: Ministrstvo za izobraževanje, znanost, kulturo in šport, Zavod RS za šolstvo

Za ministrstvo: **dr. Žiga Turk**

Za zavod: **mag. Gregor Mohorčič**

Uredili: **izr. prof., mag. Ivan Florjanc, Marija Gregorc, prof. in mag. Tomaž Faganel**

Jezikovni pregled: **Mira Turk Škraba**

Objava na spletnem naslovu:

http://www.mizks.gov.si/si/delovna_podrocja/direktorat_za_srednje_in_visje_solstvo_ter_izobrazevanje_odraslih/srednjesolsko_izobrazevanje/srednjesolski_izobrazevalni_programi/

Prva izdaja

Ljubljana, 2012

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

37.091.214:793.322(0.034.2)

POSODOBLJENI učni načrt. Sodobne plesne tehnike [Elektronski vir] : obvezni predmet : 210 ur / [pripravili Matej Selan ... et al.]. - El. knjiga. - Ljubljana : Ministrstvo za izobraževanje, znanost, kulturo in šport : Zavod RS za šolstvo, 2012. - (Umetniška gimnazija - plesna smer. Modul A, Balet)

ISBN 978-961-03-0125-7 (pdf, Zavod RS za šolstvo)

1. Selan, Matej, glasbenik
265670400

Posodobljeni učni načrt za predmet sodobne plesne tehnike je pripravila predmetna skupina za posodabljanje učnega načrta za sodobne plesne tehnike. Pri posodabljanju je izhajala iz učnega načrta za predmet sodobne plesne tehnike, določenega na 15. seji Strokovnega sveta RS za splošno izobraževanje, 7. 5. 1998. Posodobljeni učni načrt je posledica sprememb in novosti v pedagoški praksi na področju instrumentalnega pouka.

Posodobljeni učni načrt je Strokovni svet RS za splošno izobraževanje določil na 154. seji 24. januarja 2013.

VSEBINA

1 OPREDELITEV PREDMETA	4
2 SPLOŠNI CILJI	4
3 OPERATIVNI CILJI IN VSEBINE	6
4 STANDARDI ZNANJA IN MINIMALNI STANDARDI ZNANJA	8
5 DIDAKTIČNA PRIPOROČILA.....	9
5.1 Preverjanje in ocenjevanje znanja	10
5.2 Medpredmetne povezave	11
6 MATERIALNI POGOJI	11
7 ZNANJE IZVAJALCEV	12

1 OPREDELITEV PREDMETA

Sodobne plesne tehnike so obvezni predmet umetniške gimnazije, smer ples, modul A: balet. Temeljna sestavina predmeta so sodobne ali moderne plesne tehnike ali njihova sinteza. Učitelj podaja, razvija in stopnjuje težavnost plesnih tehnik glede na dijakove¹ sposobnosti in morebitno predhodno znanje.

Sodobne plesne tehnike so v konceptu vsestranske usposobljenosti sodobnega baletnega plesalca, del njegove splošne kulture ter vzgoje za vrednotenje kulturne raznovrstnosti, podlaga, izhodišče ter predpostavka prihodnjemu razvoju baletne tehnike in pomembna dopolnitev, ki prispeva k večji fleksibilnosti baletnega plesalca.

Znanje sodobnih plesnih tehnik dijakom poda nov, drugačen pristop k pojmovanju in razumevanju plesa. Dopolnjuje baletno znanje in širi dijakovo znanje v razumevanju plesne umetnosti.

Zato telo najprej urimo znotraj osnovnih principov postavitve telesa v gibanju v tleh in vertikalno, pri izvajanju tehnične vaje in plesne fraze tako, da dijak ozaveščeno, z natančno opredelitvijo in razumevanjem tehnike gibanja usvaja znanje, primerno njegovi gibalni spretnosti in anatomiji, mišični strukturi in skeletu.

Ob tem negujemo odnos do lastnega telesa, ustvarjamo pozitivno okolje in spodbujamo razumevanje tehnike z močjo izraznosti in predanosti gibu, kar ob razvijanju in ustvarjanju lastnega plesnega izraza prinaša še večje zadovoljstvo. Hkrati dijakom omogoča, da dviga svoj psihofizični potencial plesalca ustvarjalca in svojo samozavest pri nadaljnji nadgradnji učenja zahtevnejših principov različnih plesnih tehnik.

Pri vseh urah pouka je poleg učitelja sodobnega plesa prisoten korepetitor.

2 SPLOŠNI CILJI

Dijaki pri predmetu sodobne plesne tehnike:

- ozaveščajo in odpravljajo telesne napetosti in omejitve;
- razvijajo orientacijo in gibanje v prostoru;

¹ V tem učnem načrtu izraz *dijak* velja enakovredno za *dijaka* in *dijakinjo*. Enako izraz *učitelj* velja enakovredno za *učitelja* in *učiteljico*.

- izboljšujejo telesno pripravljenost (gibljivost, koordinacija, hitrost, vzdržljivost, moč, ravnotežje, motorične sposobnosti);
- razvijajo razumevanje gibalnega materiala z uporabno anatomijo (anatomska postavitve telesa, funkcija kosti in mišic v gibu, gibanje in dihanje, preventiva poškodb);
- spoznavajo različne kvalitete giba (muzikalnost, dinamika, melodičnost idr.);
- povečujejo obseg čutnega in gibalnega spomina;
- razvijajo sposobnost vizualiziranja in dela z imaginacijo pri konkretnih nalogah;
- poglobljajo celovito dožemanje giba (čutno, miselno, čustveno);
- krepijo samospoštovanje in razvijajo lasten plesni izraz;
- razvijajo samostojno kritično opazovanje, presojo in vrednotenje sebe, dela v razredu in širšega uprizoritvenega konteksta;
- gradijo pozitivno samopodobo in zaupanje vase;
- oblikujejo stališča in vrednotijo odnos do umetnosti giba kot kulturne sestavine našega vsakdanjika;
- sporazumevajo se v slovenščini;
- spoznavajo in uporabljajo francoski in angleški strokovni besednjak;
- ohranjajo kulturno zavest skozi spremljanje domače umetnosti, predvsem plesne in gledališke produkcije; spremljajo in sodelujejo pri nastanku domačih plesnih in gledaliških predstav;
- dosegajo raven tehničnega znanja in plesne zrelosti, da lahko nadaljujejo izobraževanje, lahko pa se vključijo kot plesalci v baletne (plesne) ansamble;
- kritično uporabljajo informacijsko tehnologijo za doseganje učnih ciljev;
- uporabljajo računalniške programe;
- pridobivajo podatke iz različnih virov;
- osveščajo in razvijajo zmožnost načrtovanja učenja;
- redno spremljajo in presojajo uspešnost lastnega učnega procesa, razvijajo odgovornost za svoje znanje ter ga vzajemno z učiteljem soodgovorno načrtujejo in usmerjajo;
- ob sistematični vadbi razvijajo voljo, disciplino, vztrajnost, doslednost, samostojnost;
- s pomočjo učitelja se vključujejo v domača in mednarodna šolska partnerstva;

- v skupinskem plesu razvijajo vzajemnost in sodelovanje, enakopravne odnose, pridobivajo sposobnost prilagajanja, aktivnega vključevanja v skupinski ples in tako razvijajo smisel za kolektivno odgovorno delo.

3 OPERATIVNI CILJI IN VSEBINE

3.1	
OPERATIVNI CILJI	VSEBINE
<p>Postavitev telesa:</p> <ul style="list-style-type: none"> – razumevanje in ozaveščena uporaba gibanja s čutnimi zaznavami; – razumevanje, zavedanje in pravilna uporaba središča telesa – središča za stabilno ravnotežje; – razumevanje in obvladovanje nadzora nad telesom pri vajah za koordinacijo in orientacijo; – izboljšanje telesne pripravljenosti (gibljivost, koordinacija, hitrost, vzdržljivost, moč, ravnotežje, motorične sposobnosti). <p>Principi in kvalitete gibanja:</p> <ul style="list-style-type: none"> – ozaveščena uporaba napetosti/sprostitve telesa pri določeni vaji; – razumevanje uporabe energije v gibanju; – razumevanje in uporaba impulzivnosti pri določeni vaji; – spoznavanje različnih kvalitet giba (muzikalnost, dinamika, melodičnost idr.) in uporaba le-teh ob različni glasbi in v tišini; – razumevanje in ozaveščena uporaba eksplozivnosti pri določeni vaji. <p>Prostor:</p> <ul style="list-style-type: none"> – razumevanje in uporaba ravni, smeri in vzorcev gibanja; – spoznavanje principov gibanja (spirale, tla, plazenje, elevacije idr.) in ustrezna uporaba le-teh v gibalnem materialu; – razumevanje in raziskovanje dimenzij prostora (vertikala, horizontala, globina). <p>Delo s skupino in v skupini:</p> <ul style="list-style-type: none"> – razvijanje sposobnosti poslušanja z določenimi vajami; – uporaba principov sledenja v skupini; – uporaba principov vodenja v skupini; 	<p>Vsebina predmeta je razdeljena na tri sklope:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. vaje na sredini (stoje in na tleh), 2. vaje po prostoru, 3. improvizacija ali samostojno ustvarjanje in koreografija. <p>Vsebine posameznih sklopov se povezujejo in dopolnjujejo med seboj ter temeljijo na tehle gibalnih principih in mehanizmih telesa:</p> <ul style="list-style-type: none"> – težnost, – spirale, – elevacije, – opozicije, – nihaji, – rotacije. <p>Težnost – Zavedanje in uporaba težnosti se razvija z raziskovanjem delovanja gravitacije na telo in uporabe le-te za gibanje, s sprostitvenimi in z dihalnimi vajami ter vajami/kombinacijami, ki vsebujejo padanje in ujemanje telesa in njegovih delov.</p> <p>Spirale se razvijajo z vajami, pri katerih dijaki spoznajo, ozavestijo in uporabljajo spirale v telesu pri gibanju, z vajami, ki se koncentrirajo na spiralno gibanje iz tal in v tla; z vajami, pri katerih spirale peljejo gibanje v prostor in mu dajejo smer.</p> <p>Elevacije se razvijajo z vajami/kombinacijami prehajanj v tla in dvigovanja iz tal, potovanj po prostoru s spuščanjem v tla, s padci in skoki.</p> <p>Opozicije so sestavni del večine vaj; vgrajene so v delo na tleh (majhno – veliko, gor – dol, leva – desna), v delo z ravnotežjem in s tehniko, pri čemer dijakovo pozornost usmerjamo v razumevanje nasprotnih sil, ki delujejo na telo, da lahko stoji in je stabilno.</p> <p>Nihaje uporabljamo kot samostojne vaje tako na tleh kot tudi stoje, prav tako pa so del kompleksnejših kombinacij. Dijaki ob nihajih spoznajo silo težnosti in princip suspenza, ki je pomemben del gibanja ter njegovega nadgrajevanja v dinamiki.</p>

<ul style="list-style-type: none"> – ohranjanje prostorskih razmerij znotraj skupine; – razvijanje lastnega gibalnega materiala; – delo s partnerjem; – improvizacija v skupini. <p>Vidiki performativnosti:</p> <ul style="list-style-type: none"> – razumevanje in razvijanje prezenca; – povezovanje tehničnega znanja z elementi estetike in muzikalnosti. 	<p>Rotacije so v tehničnih vajah in vajah za postavitev telesa, pri katerih je koncentracija na rotacije v telesu samem (sklepi), v kompleksnejših sekvencah pa so uporabljene kot princip gibanja, ki lahko vodi v tla, iz tal, spremeni smer telesa v prostoru in pelje telo v prostor.</p>
--	---

3.2	
OPERATIVNI CILJI	VSEBINE
<p>Cilje iz 3.1 poglobljamo, širimo in nadgrajujemo s spodaj navedenimi cilji.</p> <p>Postavitev telesa:</p> <ul style="list-style-type: none"> – razumevanje gibalnega materiala z uporabno anatomijo (anatomska postavitev telesa, funkcija kosti in mišic v gibu, gibanje in dihanje, preventiva poškodb); – ozaveščanje in odpravljanje dijakovih napetosti in omejitev na podlagi usvojenih pravilnih principov gibanja. <p>Principi in kvalitete gibanja:</p> <ul style="list-style-type: none"> – razumevanje in uporaba principov odpiranja/zapiranja samega telesa, telesa v odnosu s prostorom in prostora; – uporaba energije, ki pripada izvajanemu gibu; – razumevanje in uporaba dinamike v daljši plesni frazi; – razumevanje in uporaba ekstenzije/fleksije telesa/ giba v prostoru. <p>Prostor:</p> <ul style="list-style-type: none"> – razlikovanje med osebnim prostorom in prostorom zunaj ter prehajanje med obema; – razširjanje osebnega prostora z usmerjanjem in okrepitevijo energetskega naboja. <p>Delo s skupino in v skupini:</p> <ul style="list-style-type: none"> – razumevanje principa akcija – reakcija v skupini; – razumevanje soodvisnosti v skupini. <p>Vidiki performativnosti:</p> <ul style="list-style-type: none"> – osebna interpretacija in ekspresivnost; – uporaba večplastne pozornosti. 	<p>Vsebina predmeta je razdeljena na sklope:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. vaje na sredini (stoje in na tleh), 2. vaje po prostoru, 3. improvizacija ali samostojno ustvarjanje ali koreografija. <p>Vsebine posameznih sklopov se povezujejo in dopolnjujejo med seboj in temeljijo na tehle gibalnih principih in mehanizmih telesa:</p> <ul style="list-style-type: none"> – težnost, – spirale, – elevacije, – opozicije, – nihaji, – rotacije. <p>Vsebine iz 3.1 razvijamo, nadgrajujemo in pri tem stopnjujemo kompleksnost vaj in njihovih kombinacij.</p>

4 STANDARDI ZNANJA IN MINIMALNI STANDARDI ZNANJA

Standardi znanja so določeni z obvladovanjem posameznih sklopov predpisanih vsebin v posameznih poglavjih na področju tehničnega obvladovanja korakov, natančnosti in zanesljivosti izvedbe, prikaza muzikalnosti, vzdržljivosti in koncentracije ter težavnosti programa.

Minimalni standardi znanja so operacionalizirani cilji (kakovost in količina znanja, spretnosti in veščin), ki naj bi jih dijak dosegel in izkazal za pozitivno oceno (zadostno) in pomenijo tisto kakovost in količino znanja, spretnosti in veščin, ki so nujno predznanje za nadaljnje učenje in razvoj pri določenem predmetu. So mejna kategorija obvladovanja korakov, pri čemer sta omejeni tehnika in izraznost in je mogoče ugotoviti težave pri izvedbi korakov in kombinacij. Interpretacija in muzikalna izvedba sta omejeni, plesni program je manj težak, toda za izvedbo še zahteva ustrezno razvito tehniko. Kljub temu dijakova duševna in telesna vzdržljivost, ob siceršnjem pomanjkanju zbranosti, še zadostujeta za izvedbo programa.

Minimalni standardi znanja so izraženi v izpitnih vsebinah po posameznih letnikih.

Vsebine letnih izpitov v obeh letnikih so:

vaje na sredini (na tleh in stoje),

- vaje po prostoru,
- improvizacija ali samostojno ustvarjanje ali koreografija.

3. letnik

Vaje v vseh delih izpita vsebujejo korake iz 3.1. Dijak kaže osnovno razumevanje in uporabo pravilne postavitve telesa, uporabo središča v tleh in stoje v gibanju, razumevanje in uporabo gibanja v tleh: odpiranja/zapiranja, sprostitvev/napetost, tok gibanja. Uporablja principe prenosa teže stoje in v tleh in upošteva fluidnost toka gibanja in gibalno dinamiko, ritmičnost in muzikalnost. Obvladuje temeljno orientacijo v prostoru in je sposoben izvesti zahtevnejše plesne kombinacije po učnem načrtu.

4. letnik

Dijak, ki opravlja maturo iz izbirnega predmeta balet, ne opravlja letnega izpita. V tem primeru dijak konča predmet v 4. letniku z razredno oceno.

Vaje v vseh delih izpita vsebujejo korake iz 3.2. Dijak poleg pravilne uporabe središča kaže razumevanje in uporablja principe talne tehnike, uporablja različne dinamike in gibanja, ki jih nadgradi z osebno interpretacijo. Upošteva temeljno razumevanje podaljševanja telesa v prostor in kaže uporabo prostora znotraj telesa in zunaj njega. Sposoben je izvesti zahtevnejše plesne kombinacije po učnem načrtu in jih nadgraditi z lastno interpretacijo.

5 DIDAKTIČNA PRIPOROČILA

Pouk vedno izvajata učitelj baleta in korepetitor.

Sinteza sodobnih plesnih tehnik je skupek različnih sodobnih plesnih in gibalnih praks, metod, principov in tehnik s poudarkom na sodobnih plesnih smernicah. Temelji na anatomski postavitvi telesa, psihofizičnem zavedanju, odpravljanju odvečnih napetosti in omejitev, terapevtskih tehnikah (preprečevanje poškodb), spodbuja izvirnost in individualnost proti uniformiranosti (Cunningham, axis syllabus, release, Limon, body mind centering, partnering, kontaktna improvizacija idr.) z osnovami drugih gibalnih veščin (joga, Pilates, floor barre idr.).

Temeljni nalogi, ki ju morajo izpolniti učitelji s pomočjo tega učnega načrta, sta pripraviti dijake, da spoznajo uporabnost plesnih tehnik v plesno-gledališkem in baletnem prostoru, ter spodbujati in razvijati pozitiven odnos dijakov do plesa in plesnega ustvarjanja. Učenje in poučevanje sodobnih plesnih tehnik bo uspešno, če bo celostno, dejavno, disciplinirano in ustvarjalno. Tak pristop omogoča in spodbuja doseganje splošnih in vsebinskih ciljev na plesnem in razvojnostvarjalnem področju. Upoštevati je treba, da je temu predmetu namenjeno malo časa, zato mora biti vsako srečanje učitelja z dijakom načrtovano skrbno in natančno.

Pri izbiri vsakega naslednjega koraka v dijakovem repertoarju učenja je treba upoštevati tri splošna načela težavnosti: tehnično (mehanično), vsebinsko in načelo kompleksnosti plesne tehnike ter zakonitosti prostora. Vsako nalogo v učnem procesu je treba realizirati na profesionalni ravni, upoštevajoč posebnosti vsakega dijaka, njegovih intelektualnih zmogljivosti, motivacije za samostojno delo, vendar z jasno načrtovanimi nalogami.

Učitelj avtonomno nadgrajuje poznavanje posameznih plesnih tehnik, ki se v praksi lahko udejanji s skrbno načrtovanimi in izpeljanimi učnimi urami. Zaporedje in težavnostno stopnjo vsebin lahko učitelj prilagodi glede na zmožnosti in potrebe dijaka. Učni načrt ne nakazuje zaporedja tematskih sklopov, temveč daje izhodišča, ki učitelju omogočajo različne vsebinske sklope. Nadarjenim in ambicioznejšim dijakom lahko učitelj postavi višje umetniške zahteve in ustvarjalne cilje.

Pri učenju in usvajanju vsebin različnih plesnih tehnik spodbujamo analitično mišljenje, razvijamo zbranost, pozornost in vztrajanje. Dijake urimo v ohranjanju koncentracije, v vztrajnosti in delovnih navadah. Umetniško in sporočilno vrednost, ki upošteva stopnjo

mladostnikovega razvoja ter njegovih ustvarjalnih in gibalnih spretnosti, spodbujamo z izvajanjem plesnih vaj ali plesnih variacij.

Pouk poteka ob glasbi, to pa omogoča razvijanje višje stopnje plesnosti, posluha, ritmičnosti, muzikalnosti in fizičnega plesnega podoživljanja. Vse to se izraža v čim večji meri umetniške plesne izpovedi.

Učitelj naj spodbuja dijaka tudi k obisku plesnih predstav, ki so pomemben vir izkušenj in informacij, ki jih ne more dati sam pouk; dijak tako spoznava bogastvo baletne umetnosti in se srečuje z interpretativnimi dosežki priznanih umetnikov, kar oblikuje njegovo umetniško osebnost. Ob tem spoznava zakonitosti profesionalnega dela svojega področja tudi s praktičnih, z organizacijskih in drugih vidikov, ki pomembno vplivajo na to dejavnost. Dijakom omogočimo delo s tujimi učitelji in koreografi.

5.1 Preverjanje in ocenjevanje znanja

Pomembno je, da ločimo preverjanje in ocenjevanje. Rezultatov preverjanja ne uporabimo za ocenjevanje.

Preverjanje

Pri preverjanju znanja učitelj redno spremljanja dijakov razvoj in napredek, preverja njegovo moč dojetanja, raven znanja in njegove zmožnosti, pa tudi daje dijakom povratne informacije o njihovem napredovanju. Sprotno razčlenjevanje dijakovih dosežkov znanja in morebitnih pomanjkljivosti lahko ustvarja kar najbolj celovito in realno sliko o napredku in morebitnih zagatah posameznih dijakov, na tem temelju učinkoviteje pripravimo načrt dijakovega nadaljnjega dela ter dajemo jasnejše napotke za uspešnejšo vadbo oz. učenje.

Preverjati je treba redno in na različne načine, na področjih, kot so navedena.

Učitelj preverja znanje:

- pri vsaki uri pouka,
- na internih in javnih nastopih.

K preverjanju lahko učitelj občasno povabi tudi druge učitelje istega ali sorodnega predmeta, kar bo okrepilo timsko delo, izmenjavo izkušenj in usklajevanje meril.

Ocenjevanje

Ocenjujemo tehnično obvladovanje snovi, natančnost in zanesljivost izvedbe, prikaz muzikalnosti ter težavnost programa. Na letnem izpitu določi končno oceno izpitna komisija.

5.2 Medpredmetne povezave

Predmet sodobne plesne tehnike se smiselno povezuje z več predmeti.

Balet

Sodobna plesna tehnika smiselno dopolnjuje znanje baleta, gradi vsestransko usposobljenost dijaka za različne plesne stile, izboljšuje uporabo različnih kvalitet in dinamik gibanja, uporabo prostora in razvija izraznost.

Klasična poddržka in repertoar

Predmet sodobne plesne tehnike smiselno dopolnjuje in nadgrajuje predvsem vsebine klasične poddržke prek principov kontaktne improvizacije.

Stilni plesi

Predmet sodobne plesne tehnike smiselno dopolnjuje in nadgrajuje prostorsko osveščenost in plemeniti dinamiko gibanja.

Karakterni plesi

Principi izraznosti sodobnih plesnih tehnik smiselno dopolnjujejo in nadgrajujejo muzikalnost, vzdržljivost in izraznost določenih vsebin.

Zgodovina plesa

Dijaki znajo umestiti sodobni ples v zgodovinski okvir. S pridobljenim znanjem si širijo zaklad plesnega jezika, se zavedajo razvoja plesne umetnosti, ki vpliva na različne pristope v ustvarjalnem procesu.

Klavir

Dijaki razvijajo muzikalnost. Ob pouku klavirja se ob igranju spoznajo z notnim zapisom, ritmičnimi in melodičnimi značilnostmi posameznih plesov, glasbeno frazo.

Posredno se predmet sodobne plesne tehnike smiselno povezuje z vsemi predmeti umetniške gimnazije.

6 MATERIALNI POGOJI

Pouk poteka v baletni dvorani – priporočljiva minimalna velikost 120 m², ki mora biti zračna, ogrevana na vsaj 21 °C in zvočno izolirana. Ob standardni opremi (prožna talna konstrukcija s položenim vinilnim baletnim podom, drogovi, ogledalo z zavesami) mora imeti še avdio in video opremo, klavir (ali pianino ali digitalni klavir), klavirski stol, stol, prenosno tablo, ustrezne garderobe in sanitarije.

Skupina šteje do osem dijakov.

7 ZNANJE IZVAJALCEV

IZVAJALEC	ZNANJE
Učitelj	Sodobni ples ali balet in sodobni ples
Korepetitor	Klavir ali katerikoli ustrezeni inštrument